

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Amoris vulnera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Ἐγια λευκοθεῖς νάρης μύρτος ὁ θεὸς αὐτῆς.

Thebis enim qui vicerant Jolea, Myro coronabantur, ea de causa, inquit interpres, quia funebris est, Jolam enim heroem Thebani colunt, ad cuius tumulum Jolea celebrabant.

AMORIS VULNERA. CAP. XXIX.

Myrtus folia abeunt per sonata. **E**st Myrti genus, quæ folia habet perforata, ea Trezeniis latissimè provenit: per hanc amoris vulnera, mæroremq; ipsum, quo plurimum amantes ex desiderio conficiuntur, significari tradidunt celebres doctrina viri. Alii (dicenda enim omnia sunt) fabulantur ab acu, que Phedra capitulo coercedat, ea foramina processisse: de quo, ut nullam esse fabulam tam ineptam, quæ apud Græcos authore careat, admoneamur, apud Pausaniam lib. i. videndum.

GANYMEDES. CAP. XXX.

Sunt qui per myrtum Ganymedem referri putent, quod persuasum sit eam ibi latissimè natam, ubi puer is pedum vestigia preffisset. Argumento esse locum in Chalcide Harpagium à re ipsa nuncupatum, quod ibi Ganymedem ab Jove raptum fabulantur, ibidemq; Myrtos pulcherrimas, atque admodum copiosas nasci. Quod ea de causa à Chalcidenibus conficiunt ajunt, quod insulare illi impurum genus fuerint, puerilium amorum turpitudini quam deditissimi, pudore omni polhabito. Id quoque apud Pausaniam.

PAPYRII VICTORIA. CAP. XXXL

In numis aliquot a spicere est Papyrii caput myrtea corona redimitum. Significat id Sardos ab eo in campis Myrteis superatos, ob cujus rei memoriam myrtea ipse corona usus est.

JOANNIS PIERII VALERIANI
HIEROGLYPHICORUM

LIBER LI.

DE IIS QUÆ PER QUERCUM, HEDERAM,
FERULAM, MILACEM ET AMYGDALAM
SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD ILLUSTR. HIERONYMUM ROBOREUM
VICINOVI DOMINUM.

Ecce vero tibi Quercu tua, honoratissime Hieronyme, quam ex Ægypto ad te ambi tibi dari tantissime res supiebas, neque id immerito, neque temere: nam cum ea arborum validissima vulgo à robusto nomine consecuta sit, sevi potius vives ipse ab arbore Quercu, qua robur ipsa est, nomen acquisierit, cuius potius dari debuerit, quam illi qui de clarissima Robore à stirpe prognatus, duorum autem nostrorum maximorum Pont. Sixti IV. & Julii II. illustris gloria, clarissimum quemq; eorum deconire videatur? Nam Sixtus Saona ortus cum veluti postliminio Taurinum veterem patriam studia florentem revisisse majorum tuorum, quos agnatus habebat, liberalitate adjuvus panem sibi ad Pontificatum viam inventivit: non enim virtute & disciplinis optimis proficit, ut vel ante etatem primos in congregatione sacerdos sit honorificè consecutus: mox doctrina & prestantis ingenii nomine Sacerdos Card. factus, integrante hominis cognita, nullo negotio fuerit ad summum Pontificatum electus, ac tum ipse, tum Juliu II. qui ei paulo post succedit, progeniem, unde fuerant oriundi, bonissimis titulis & honoribus eraverunt.

Sed